חג הסוכות ושמחת תורה
גליון 453 | ט"ו תשרי תשפ"ז

תהילה לדוד
לכבוד שבת

תהילה לדוד ע"ש דוד המלך ע"ה
a.tehilaledavid@gmail.com
אתר: WWW.TEHILALEDAVID.CO.IL
072-3911999

לעילוי נשמת שבתאי בן אסתר ז"ל

העלון טעון גניזה

זמני כניסת ויציאת השבת:

	כניסת השבת	מוצאי השבת	מוצ"ש ר"ת
ירושלים:	5:56	7:07	7:43
תל אביב:	6:11	7:09	7:45
חיפה:	6:02	7:09	7:45
באר שבע:	6:03	7:09	7:44

חג שמח לקוראינו היקרים ולכל בית ישראל

נר ה' נשמת אדם

העלון מוקדש
לעילוי נשמת
האשה הכשרה
נעימה בת
חביבה ע"ה
ת.נ.צ.ב.ה.

2 **טעם ההלכה** הראשל"צ הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א
2 **חיים כהלכה** הרב בנימין חותה
3 **דרכי מרן** מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל
3 **קול סיני** הרה"ג יעקב סיני שליט"א
4 **שלום בית** הרב ישועה עטיה שליט"א
7 **איכות חיים** הרב יצחק פנגר
7 **לשם שינוי** ע.צ סיבוני
8 **פינת הבריאות** הרב ד"ר אור בן עוזיאל שליט"א
10 **עם סגולה** המקובל הרב יוסף בן שמואל שליט"א
13 **סיפור לשבת**

מרן הראשון לציון הגאון רבי שלמה משה עמאר שליט"א

סוכות ושמחת תורה: סוד האחדות והשמחה

הנה בחסדי ה' המרובים עלינו, יצאנו מאימת הדין של ראש השנה ומקדושת יום הכיפורים, שבו נטהרנו ונתכפרו עוונותינו, ואנו נכנסים אל חג האסיף - חג הסוכות, שהוא 'זמן שמחתנו'.

אדם שואל את עצמו: כיצד עוברים מחרדת הדין והאימה אל השמחה הגדולה ביותר?

אלא שהתשובה מונחת במהות המצווה. התורה הקדושה ציוותה אותנו: 'בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים... לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל'. אדם עוזב את דירת הקבע שלו, את הבית החזק והמבוצר, ונכנס לדור בדירת עראי שתחת סכך פשוט. בזה הוא מצהיר ומעיד: אין לי שום ביטחון בקירות של אבן, אין לי משענת אלא על הקדוש ברוך הוא בלבד! הסוכה נקראת בזוהר הקדוש 'צִלָּא דִּמְהֵימְנוּתָא' - צל האמונה. כשאדם יושב בסוכה, הוא יושב בצילם של ענני הכבוד, חוסה תחת כנפי השכינה, ומרגיש בחוש שהקב"ה שומר עליו ומחבקו באהבה.

ומתוך הביטחון הזה נובעת האחדות הגדולה של ארבעת המינים. הנה אנו לוקחים את האתרוג שיש בו טעם וריח, כנגד לומדי תורה שיש בהם תורה מעשים טובים, את הלולב שיש בו טעם ואין בו ריח כנגד מי שיש לו תורה אך חסר במעשים, את ההדס שיש בו ריח ואין בו טעם כנגד מי שעושה מעשים טובים אך אינו לומד מספיק תורה, ואת הערבה שאין בה לא טעם ולא ריח כנגד מי שלא זכה חלילה לא לתורה ולא למעשים טובים. ואומר הקב"ה: יבואו כולם וייקשרו באגודה אחת, ויכפרו אלו על אלו! אין שלמות למצווה אם חסרה אפילו ערבה אחת פשוטה. כל יהודי, יהיה מי שיהיה, נשמתו קדושה וחלק אלוה ממעל, ורק כשאנו מאוחדים יחד באגודה אחת - שורה השכינה בתוכנו.

ומסוכות אנו מתעלים אל שיא השמחה - שמיני עצרת ושמחת תורה. אמרו רבותינו ז"ל, משל למלך שעשה סעודה גדולה לאורחים רבים, ובסוף ימי המשתה אמר לבניו אוהביו: קשה עליי פרידתכם, עשו לי סעודה קטנה כדי שאהנה מכם. כל שבעת ימי החג הקריבו בבית המקדש שבעים פרים כנגד שבעים אומות, ובשמיני עצרת הקב"ה מתייחד רק עם בניו האהובים, עם ישראל.

בשמחת תורה אין חילוק בין גדול הדור לפשוט שבפשוטים, כולם לוקחים את ספר התורה כשהוא סגור ומעוטף במעילו, מחבקים אותו ורוקדים עם הרגליים. מה מיוחד בריקוד עם הרגליים? ללמדנו שבזה כולם שווים, שהתורה שייכת לכל יחיד ויחיד מישראל בשווה, וכולנו שמחים בעצם היותנו נושאי דגל התורה.

יהי רצון מלפני אבינו שבשמיים שיפרוש עלינו סוכת שלומו, שישמור וינצור את כל אחינו בית ישראל, יגן על כל החיילים, ירפא את כל החולים ברפואה שלמה, ויזכנו לגאולה שלמה, לבניין בית מקדשנו ולשמחת עולמים, אמן כן יהי רצון.

שבת שלום וחג שמח.

טעם ההלכה

מרן הראשל"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

בין מנהג להלכה במצות נטילת לולב

על חובת המצווה, הברכות ומנהגי העדות

א. כל מי שחייב בשמיעת קול שופר, ובסוכה, חייב בלולב, וכל הפטור מהם פטור מנטילת לולב, לכן נשים פטורות מנטילת לולב, שהיא מצות עשה שהזמן גרמא, וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות, ומכל מקום יש קצת מצוה שתיטולנה הלולב ובלבד שלא יברכו עליו, דהויא ברכה לבטלה לדעת הרבה פוסקים, ומרן שקבלנו הוראותיו, שאיך יברכו אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת לולב, וה' לא צוה, כי מן הדין הנשים פטורות.

לכן אם חפצות הן ליטול הלולב, יטלוהו בלא ברכה. וכל ירא שמים יזהר שלא לתת להן הלולב לברך עליו, מחשש לפני עור לא תתן מכשול, ושב ואל תעשה עדיף.

ובודאי שאין להתחשב במנהג קצת נשים ספרדיות המברכות, שאין זה ברצון חכמים. ואף שאין אנו יכולים למחות בנשים מבנות אשכנז שלא תברכנה, אין להורות להן לכתחלה לברך.

ב. נכון מאד שנשים מבני עדות המזרח והספרדים, לא תברכנה אפילו ברכת "שהחיינו". ותטולנה הלולב בלי ברכה כלל. ומכל מקום נשים הנוהגות לברך שהחיינו בלבד על מצות עשה שהזמן גרמא, אין למחות בידן.

ולכן נשים הרגילות לברך על מצוות אלה כדאי להפיס דעתן ולומר להן שתברכנה ברכת שהחיינו בלבד. ומיהו לכתחלה יש להסביר להן שגם ברכת שהחיינו לא תברכנה.

ג. נשים אשכנזיות המברכות על מצות עשה שהזמן גרמא כמנהגן, וכגון על לולב וסוכה, ספרדי השומע את ברכתן, יהרהר אמן בלבו, ולא יענה בפיו. וכל שכן השומע ספרדיה המברכת על הלולב, שאסור לענות אמן.

ד. כשנותן לאשה אשכנזיה לולב לברך עליו, צריך לומר לה, על מנת שתצאי בו ידי חובה, דאי לאו הכי, הוה ליה ספק ברכה לבטלה. ואף לאשכנזים, אסור לבעל לברך עבור האשה על מצות עשה שהזמן גרמא, כמו שאיש מברך לחבירו.

ה. הנשים שנוטלות הלולב [בלי ברכה] די שיטלו הלולב בידיהן, ומנענעות כל שהוא, ואינן צריכות לנענע הלולב לארבע רוחות העולם כדרך שעושים האנשים.

חיים כהלכה

הרב בנימין חותה

הלכות שבת בחיי היומיום

דיונים מעשיים בפינוי לכלוך בפרהסיה ובטלטול חפצים לצורכי קריאה

שאלה: לנקות בשבת צרכים של כלב ברחוב, האם זה נחשב לגרף של רעי ומותר?

תשובה: לספרדים אסור ורק אם יושבים במקום ישיבת קבע כגון מיטה לשכב או שולחן לאכול מותר. ולאשכנזים גם אם רק הולכים שם או יושבים שם מותר.

ביאורים: כתב השו"ע בסי' שח' (סעי' לד') כל דבר מטונף, כגון רעי וקיא וצואה, בין של אדם בין של תרנגולים וכיוצא בהם, אם היו בחצר שיושבים בה, מותר להוציאם לאשפה או לבית הכסא, ואפילו בלא כלי ואם היו בחצר שאינו דר שם, אסור להוציאם. ואם ירא מפני התינוק שלא יתלכלך בה, מותר לכפות עליה כלי.

וכתב המג"א (ס"ק נח') שיושבים בה, פירושו שדרים בה כמו בימיהם שהיו החצירות לפני הבתים והיה במקום דריסת הרגל אבל אם מונח באשפה שבחצר אסור לפנותם והוא הדין בחצר שאחורי הבתים אם אינו יושב שם אסור ונראה לי שאם מונח במבוי במקום דריסת הרגל מותר לסלקו לצדדין.

ועיין בספר שש"כ (פכ"ב סעי' מב') שכתב שברחוב שהולכים מותר לפנות אפילו בידו. אומנם בחזו"ע שבת ג' (עמ' רו') חלק עליו שרק במקום שיש בו ישיבת קבע מותר לפנותו, ובפירוש כתב הב"י דבעינן קביעות ישיבה כגון מיטה לשכב ושלחן לאכול אבל ישיבה בלבד לא חשיבה להוציא הגרף משם, ועיין עוד כי בו שבת ח"ב עמ' תקט' מש"כ בזה. ולכן למעשה לספרדים אין להקל ולאשכנזים מותר.

שאלה: חשבונית קניה בסופר שמודפס עליה מאחורה חידות אם מותר בשבת לטלטלה לצורך קריאת החידות או שאסור משום טלטול מוקצה.

תשובה: מותר לטלטלה לצורך קריאת החידות.

ביאורים: חשבונית קניה נראה שהוא כלי שמלאכתו לאיסור שהרי הוא עשוי לאישור קניה או להחזר מס ואם מקפיד על הקבלה לשומרה נחשבת למוקצה מחמת חסרון כיס. ולגבינו שיש חידה המודפסת בקבלה הבאנו בכי בו שבת ח"ב עמ' תיג' שכתב בכנה"ג (הגה"ט סי' שח') שכלי שמלאכתו לאיסור ולהיתר דינו כהיתר וכתב העו"ש בסי' שח' (ס"ק ו') אם אינו מיוחד להיתר דינו ככלי שמלאכתו לאיסור.

ולפי זה הרי הקבלה היא מיוחדת לחשבון הקניה ולא לחידה ורק מי שלא שומר קבלות כלל נמצא שאצלו הדבר מיוחד לחידה אם הוא שומר לצורך זה, ואם שומר לצורך שמירת הקבלה אבל לא מקפיד על זה נמצא דהוי כלי שמלאכתו לאיסור שמותר לצורך גופו והשימוש בגופו לקרא את החידה ויש להקל.

סעודת עניים

ביום היארצייט של יקיריכם
הקדישו סעודת עניים
לעילוי נשמתם
חייגו: 0723911999

דרכי מרן

מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

ליבו של מנהיג

דמותו המרתקת של מרן ודרכו המיוחדת בעולם ההלכה

כולם דיברו עליו, ששליטתו בספרי הלכה עצומה. אנשים סיפרו שהוא זוכר עשרות ספרים בעל פה ושהיכולת שלו לפסוק הלכה מתוך הדעות השונות היא מרשימה מאוד. אליהו שהיה נער צעיר החליט לראות במו עיניו את הרב הגדול שכולם מדברים עליו, ונסע לירושלים לחפש אותו, את מרן הרב עובדיה יוסף.

כשהגיע לשכונת בית ישראל, נכנס לבית הכנסת "שאול צדקה" וראה אותו מלמד כמה מן המתפללים שיעור בהלכה. לפתע דפק אחד הלומדים על השולחן והכריז "עכשיו סיפור". מרן סגר את ספר ההלכה ומיד החל לספר להם מעשיות חכמים. "באותם רגעים," אמר הנער אליהו בקשי דורון (לימים הראשון לציון) "הבנתי שמצאתי לי רב." ליבו הטהור של מרן הכיל את ליבם של כל ישראל מגדולם ועד קטנם, ולזה מתקשר הסיפור הבא:

יום אחד, מרן חש כאבים בחזהו והובהל אל הרופא. הרופא בדק אותו והורה לו למהר לבית החולים לצנתור. להפתעת כל הנוכחים, סירב הרב עובדיה, ואמר שהוא חייב לחזור לביתו קודם לכן, ורק אחר כך ייגש לבית החולים. הרופא הזהיר את הרב ואמר לו : "חייך בסכנה! מדוע אינך ממהר לבית החולים?"

השיב לו הרב: "היום בבוקר התחלתי לכתוב תשובה הלכתית המתירה עגונה. אם אגש לבית החולים, מי יודע אם אוכל להשלים את כתיבתה ולהתיר את העגונה?"

ובאותו ענין: במשך שנים נהג מרן למסור שיעור במוצאי שבת בבית הכנסת 'היזדים' בירושלים, שיעור ששודר לבתי כנסת בכל רחבי הארץ והעולם. בחודש אלול, לאחר תום השיעור, המשיך הקהל בבית הכנסת לאמירת סליחות.

באחד מימי אלול התקשר מרן אל הפייטן משה חבושה, שהיה שליח הציבור הקבוע לאמירת הסליחות, והודיע לו שעקב גילו המבוגר אינו יכול עוד להעביר את השיעור, ובנו יחליף אותו.

"כבוד הרב," שאל הפייטן "ומה עם הסליחות? אולי נעביר את הסליחות לביתך?"

אך הרב עובדיה סירב: "מנהגנו הרי לומר את הסליחות אחר חצות הלילה, והשכנים מתלוננים שהרעש בשעה מאוחרת מפריע להם, ואיני רוצה לצער אותם."

הוסיף הפייטן לשאול: "והרי הסליחות משודרות בלוויין, ורבים ברחבי הארץ והעולם צופים בהן. יש בזה זיכוי הרבים! אולי נאמר אותן בלי רמקול ואף נגיף את החלונות?"

אך הרב עובדיה סירב נחרצות: "מצווה הנעשית על חשבונם של אחרים אינה מצווה."

קול סיני

הרה"ג יעקב סיני שליט"א

סוכות תעשה לך

מתי מברכים 'לישב בסוכה' והאם מותר לכבס בגדי ילדים?

השנה יום טוב ראשון של סוכות חל בשבת. האם ארבעת המינים הם מוקצה?

הלולב והערבה, ודאי נחשבים מוקצה ואסורים בטלטול. אבל ההדסים אינם מוקצה ומותר להריח בהם (אם עדיין לא נאגדו עם הלולב), כיון שעדיין לא קיימנו בהם את המצוה. רק מיום ראשון ואילך, אחר שהוקצו למצוה, אסור להריח בהם.

האתרוג, מן הדין מותר להריח בו שלא בזמן קיום המצוה, ולברך עליו "הנותן ריח טוב בפירות". לכן האתרוג אינו מוקצה בשבת, ובודאי השנה שעדיין לא קיימנו בו את המצוה.

כשאוכלים בסוכה מיני מזונות, מברכים 'לישב בסוכה'?

עוגות או תבשיל מחמשת מיני דגן, כגון אטריות, פחות משיעור כביצה (54 גרם), אפשר לאכול מחוץ לסוכה. יותר מכביצה, חייב בסוכה, אבל אינו מברך 'לישב בסוכה'. רק אם אוכל שיעור 162 גרם, מברך 'לישב בסוכה'.

האם מברכים 'לישב בסוכה', לפני ברכת 'המוציא' או לאחריה?

מברכים 'לישב בסוכה' בעמידה, ואז יושבים ומברכים 'המוציא'. ומי ששכח ובירך קודם 'המוציא', יברך 'לישב בסוכה' לפני הטעימה, ואין בזה חשש הפסק. וכשיש קידוש, ואוכל מיד סעודת קבע, מברך 'לישב בסוכה' בסוף הקידוש, בעמידה, ואחר כך יושב וטועם מהיין. ובלילה הראשון של החג, אחרי ברכות הקידוש, מברך 'לישב בסוכה', מתיישב, מברך 'שהחיינו' וטועם מהיין.

אשתי רגילה לברך על ארבעת המינים. היא נוהגת נכון?

נשים פטורות ממצות לולב, כיון שזו מצות עשה שהזמן גרמא. ואף אם רוצות לקיים את המצוה, לדעת מרן השלחן ערוך אסור להן לברך, שזוהי ברכה לבטלה. ואשה מנשות הספרדים שעברה ובירכה, אין לענות אחריה אמן.

האם מותר לכבס את בגדי הילדים בחול המועד?

רבותינו אסרו לכבס בגדים בחול המועד, כדי שאדם לא יכנס לחג בבגדים לא מכובסים. ואין הבדל בין כביסה ביד למכונת כביסה, והדבר אסור אפילו על ידי גוי.

יוצא מן הכלל, מותר לכבס מגבות ידיים או מגבות רחצה. וגם בגדי זיעה, לבנים וגרביים, כאשר אין מספיק מכובסים, אפשר לכבסם בצינעא במכונת כביסה.

כמו כן, בגדי הילדים הקטנים, שרגילים להתלכלך, מותר לכבסם. ואם מכבסים אותם במכונת כביסה, אפשר לכבס אפילו הרבה בבת אחת, אבל אסור לצרף להם את בגדי הגדולים.

יומא דהילולא

הפלא יועץ זצ"ל
כ' תשרי תקפ"ח

דמותו של בעל ה"פלא יועץ"

מסע בחייו ופועלו של מחבר ספר המוסר ששינה את פני היהדות.

רבי אליזעזר פאפו שמכונה ע"ש ספרו הידוע בעל "פלא יועץ".

היה מגדולי מרביצי התורה לפני למעלה ממאה וחמישים שנה. נולד בעיר סאראייבו (במדינת בוסניה) בשנת תקמ"ו לאביו ר' יצחק.

רבותיו: ר' אליהו חאיון ור' משה דאנון (תלמיד ר' חיים מוסאפייה).

מתלמידיו: בין תלמידיו נודע לנו ר' יהודה שלמה חי אלקלעי (בעל 'מנחת יהודה').

חברו: ר' משה פיירירה, שעלה אח"כ לחברון ושימש בה כראב"ד (לפני ר' אליהו מני - חתנו).

על אף שתורה וגדולה היו מנת חלקו של רבנו, הרי שכל ימיו חי חיי פרישות וטהרה בתעניות וסיגופים (מלקות, טבילות שלג ועוד). בשנת תקפ"פ הוזמן לכהן ברבנות בקהילת סיליסטרה (במדינתו), ובה כהן עד סוף ימיו. תקן תקנות רבות ומועילות להשכנת שלום בין איש לרעהו ובין איש לאשתו. כמו כן פעל להרבות שלום בין תלמידי החכמים, ולמנוע מחלוקות שאינן לשם שמים.

כשמונה שנים ישב על כסא הרבנות בסיליסטרה, ושנה לפני פטירתו חלה בחלי כבד. כסגולה, הוסיפו לשמו את השם 'יחזקאל' והבריא. אולם רבנו לא האריך ימים אחרי כן.

רבנו עמד בפרץ מול כל פרצה בחומת הדת, אך כדרכו בקדש עשה זו במענה רך. אהבת ארץ ישראל קננה תמיד בלבו, ושאף לעלות ולחונן עפרה, אולם לא זכה לממש שאיפה זו כי נפטר בקיצור ימים ושנים.

בניו: ר' יהודה ור' מנחם, שרבנו הביא חידושיהם בספרו "אלף המגן".

חתניו: ר' אהרן עזריאל (מחבר ספר "כפי אהרן") והגביר ר' יצחק פרחי.

חיבוריו: **פלא יועץ** המפרסם שבספריו. מוסר והנהגות טובות בשפה קולחת.

אורות אילים ויעלזו חסידים ספרי מוסר.

אלף המגן חידושים על התורה.

בית תפלה תפלות ומוסרים.

דן ידין דרשות על התורה והמועדים

חדש האביב חידושים על כמה מסכתות בש"ס.

הרב הקפיד שלא להביא הסכמות לספריו מפני שידוע הוא כי הסכמות באות לפאר ולרומם את המחבר.

נפטר כ' תשרי שנת תקפ"ח (בן ארבעים ושתיים), ומנוחתו כבוד בסיליסטרה (בעיר כהונתו).

שלום בית

הרב ישועה עטייה -יועץ זוגי

לצאת מאזור הנוחות

מה מלמדת אותנו הסוכה על זוגיות ומשפחה?

בחג הסוכות מצווה אותנו התורה הקדושה: "בסוכות תשבו שבעה ימים". אנו יוצאים מהבית הקבוע ונכנסים לסוכה, לדירת ארעי. לכאורה, זהו מעשה משונה: כל השנה אנו משקיעים בבית: שיהיה חזק ויציב, בטוח ומוגן, גדול ומרווח, מרוהט ומאובזר, נוח ונעים, ועוד. אנו משקיעים כסף, זמן וכוח בלי סוף כדי שהבית יתאים לנו ולצרכי משפחתנו, כי הרי הבית הוא הבסיס לחיים שלנו!

והנה, מגיע חג סוכות, ודווקא בו אומרת לנו התורה: צאו מהבית! צאו מאזור הנוחות המוכר והידוע לכם והיכנסו לסוכה, למבנה ארעי. וכאן, ברוב בתי ישראל, מתחילה "חגיגה" מאתגרת בת שבעה ימים: בסוכה צפוף, לא ממוזג, לא נוח, לא נגיש, אין פרטיות. השולחן צפוף, הכיסאות מתקפלים, כלי ההגשה מסרבלים, בני הבית והאורחים חייבים להתגמש ולוותר. בקיצור, "בלגן" אמיתי!

אבל התורה מלמדת אותנו יסוד עצום: בית אמיתי לא נבנה מקירות, מרצפה ומתקרה. בית אמיתי נבנה מהאנשים החיים והדרים בתוכו. אפשר לגור בארמון פאר, אך אם חלילה יש בו מתח, כעס, ביקורת, צעקות ומריבות - זה לא באמת בית. ולעומת זאת, אפשר לגור בסוכה פשוטה, הבנויה מכמה קרשים וסכך, תחת כיפת השמים, אך אם זוכים לאהבה, לכבוד, להתחשבות, לסבלנות, להקשבה, לעין טובה, לשמחה ולהנאה - זהו בית אמיתי, מקום משכן לשכינה הקדושה.

ולכן דווקא בחג הסוכות, בכל יום ויום, אנו זוכים לקבל בסוכה את שבעת האושפיזין: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרון, דוד ושלמה. הקב"ה, כביכול, אומר לנו: אתם רוצים בית יהודי אמיתי? אל תתמקדו רק בקירות, רק בחיצוניות. תכניסו לבית מידות טובות, אמונה, הכנסת אורחים, כבוד, אהבה וויתור.

באה הסוכה הפשוטה ומחכימה אותנו: לא חייבים בית מושלם כדי להיות משפחה מאושרת. כמה עלינו להתפלל, לשאוף ולהשתדל להיות משפחה שיודעת להפוך גם מקום פשוט וקטן לבית מקדש מעט, למקום ששורה בו השכינה.

בתפילה אנו באים ומבקשים: "ופרוש עלינו סוכת שלומך". זו אינה רק בקשה שהקב"ה ייתן לנו סוכה של שלום, אלא היא גם קריאה מעשית אלינו, שנדע גם אנחנו לפרוש מעטפת של שלום וקדושה בבית, בין בני הזוג ובין ההורים לילדים.

יהי רצון שנזכה כולנו שתתקיים בנו בחג הסוכות ברכת התורה: "ושמחת בחגך והיית אך שמח"! שנזכה לבתים מלאים אמונה וקדושה, שפע וברכה, אהבה ושמחה, אמן ואמן.

לייעוץ טלפוני או הזמנת ספרים של
הרב ישועה עטייה, חייגו: 072 3911999

רוצים לקבל את העלון
של תהילה לדוד
ישירות אליכם?
שלחו את המילים 'עלון תהילה לדוד'
למייל a.tehilaledavid@gmail.com
וקבלו את העלון
ישירות אליכם בכל שבוע!
הצטרפו ותהנו מעלוני תהילה לדוד עם תוכן עשיר, מחזק ומרתק בכל שבוע

בזכות מצווה אחת.

לפני שמבקשים על עצמנו – מוסיפים טהרה לישראל.

בימים שבהם כולנו עומדים בתפילה ומבקשים לזכות בדין, זו ההזדמנות להוסיף עוד מעשה טהור אחד, ולהיות שותפים בשיפוץ מקווה טהרה שישרת משפחות רבות לאורך שנים.

לפרטים והשתתפות
חייגו: 2016*

הרב ינון בן רפאל

מסע במדבר

מדוע דווקא ענני הכבוד זכו לחג משלהם?

ידועה קושיית הטור, אם יושבים בסוכה זכר לענני כבוד שישבו בנ"י בצאתם ממצרים, מדוע לא עושים חג זה בחודש ניסן עת יצאו ממצרים, לכאו' אך טבעי ומתבקש הוא שנאכל מצות ונשתה ד' כוסות בסוכה זכר ליציאת מצרים? על שאלה זו נאמרו מספר יישובים.

א. הטור תירץ, שמכיון שחג הפסח הוא בתחילת הקיץ, אז מזג האויר הופך נעים יותר, א"כ בזה שנשב בסוכה עדיין לא יראה שאנו עושים כן לשם ה', שכן בתקופה זו דרך אנשים לצאת מביתם ולעשות סוכה לצל ולשבת בחוץ, מה שאין כן בחודש תשרי שכבר מתחילים ימות הגשמים, ששם אדרבה דרך האנשים להיכנס מסוכות וחצירות אל תוך הבית, דווקא אז ניכר שאנו עושים כן לשם מצוות מלך, ולא בשביל סתם צל. [ובזה מתקיים למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בנ"י].

ב. בספר מתוקים מדבש ועוד, הביא משם החידושי הרי"ם, שהרי על חג הסוכות נאמר "למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל", הרי שצריך כאן דעת, והנה כל השנה האדם מלא חטאים ועוונות, ו"אין אדם חוטא אלא א"כ נכנסה בו רוח שטות", א"כ הוא כחסר דעה ולא יוכל לקיים "למען ידעו", אך לאחר ר"ה ויוה"כ שהאדם שב בתשובה ונקי מעבירות, הרי שוב הוא "בר דעת" ויוכל לקיים בהידור את "למען ידעו"...

ג. בשם רבינו הגר"א הובא, שהטעם שנצטוו על סוכות בתשרי ולא בניסן, כיון שכשחטאו בעגל נסתלקו מהן ענני כבוד, ולא שבו אליהם עד שהחלו בבניית המשכן בט"ו בתשרי, אחרי שנאמר למשה ביוה"כ סלחתי כדבריך ונמסרו לו הלוחות השניים. וזכר לענני כבוד היינו לאחר שחזרו, ולא לאלה שנסתלקו.

עוד הקשו האחרונים, שהרי היו ג' מתנות שנתנו לבנ"י כשהיו במדבר:

א. המן. ב. הבאר. ג. ענני כבוד.

ונתנו להם בזכות שלשת הצדיקים: מן בזכות משה, עננים בזכות אהרן, והבאר בזכות מרים. וא"כ יש להבין מדוע עשו זכר לענני כבוד בלבד בחג הסוכות ולא עשו זכר גם לבאר ולמן. (אמנם מצאנו בלחם משנה שהוא זכר למן, אבל לא נקבע עבור זה חג מיוחד כמו סוכות). וגם על קושיא זו נאמרו ג' יישובים הובאו כולם בחיד"א בספרו ראש דוד על פרשת אמור:

א. ללא לחם ומים אי אפשר להתקיים, ולכן לכאו' בדין הוא שאם הוליכם ה' במדבר שיפרנסם בלחם ומים, אך ענני כבוד, להגן משרב ושמש, וליישר העקומים ולסלול הדרך וכו', אלה דברים שאפשר בהחלט בלעדיהם, וכאן יש חביבות מיוחדת מהקב"ה לעם ישראל ולכן דווקא לזה נצטוונו לעשות זכר.

ב. למן קדמה תלונה של בני ישראל כמ"ש "וילונו כל עדת בני ישראל על משה ואהרן במדבר: ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אותנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב". וכן לבאר קדמה תלונת בנ"י כמ"ש "וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה", ולכן לזה לא עשו זכר, משא"כ ענני כבוד שהגיעו ללא שאלה ותלונה אלא רק מטובו וחסדו של השי"ת.

ג. מהמן והבאר ניזונו אף הערב רב שעלו עם ישראל, אך ענני כבוד היו רק לעם ישראל בלבד. ועושים זכר לטוב שהושפע לבנ"י לבד.

***

ידוע שהחיוב לישון בסוכה הוא גם על שינה חוץ מאכילה ושתיה וכמבואר בפוסקים. וכתב ע"ז הגאון החיד"א בספרו "דבש לפי" שהטעם הוא לפי מ"ש ה"שפתי כהן" על התורה, שלכאורה קשה, שישראל היו הולכים במדבר יום ולילה וזה צער גדול שלא היה להם מנוחה לישן וכיוצא, ותירץ, שהיו יושבים בענני כבוד והעננים מוליכין אותם והיו כמי שיושב בספינה שהספינה הולכת תדיר יום ולילה, ובני אדם שבספינה עושים כל צורכם, אוכלים וישנים ולומדים וכותבים והספינה הולכת, כן היו ישראל בתוך ענני כבוד. ולפי"ז מאחר שציונו ה' לעשות סוכה זכר לענני כבוד, צריך לדמות במה שאנו יכולים לענני כבוד, שהיינו אוכלים וישנים בתוך ענני כבוד.

תורמים ונופשים

נופש זוגי חינם עם תהילה לדוד

אתם תורמים מכספי מעשרות עבור בניית מקוואות

290 ₪ למשך 18 חודשים

ומקבלים נופש זוגי במתנה! (שישי-שבת)

נופש מאורגן עם תכנית מלאה,
רבנים ופייטנים מהשורה הראשונה.

התקשרו עכשיו: 072-3911999

לשם שינוי

נומרולוגיה יהודית - מאת ע.צ. סיבוני

כשהודיה הופכת לעוצמה

המשמעות הרוחנית המיוחסת לשם תהילה

השם תהילה הוא שבח גדול לבורא עולם וקשור לעיר הקודש ירושלים. מקור בספר ישעיהו פרק ס"ב פסוק ז: "וְאַל-תִּתְּנוּ דֳמִי, לוֹ: עַד-יְכוֹנֵן וְעַד-יָשִׂים אֶת-יְרוּשָׁלִַם, תְּהִלָּה-בָּאָרֶץ" מקור נוסף זה בספר תהילים המוזכר מספר פעמים כהודיה.

בשם תהילה יש יכולת נתינה ויכולת וירבלית. רואה את החיים בראייה רחבה ויכולה לעשות מספר דברים באותו זמן, בעלת יכולת ביטוי, גלום באישיותה תכונות של עשייה, אחריות עם רצון לנוע ולהתחדש.

בעלת אינטואיציה מעולה, אוהבת לתת מעצמה לאוכלוסייה החלשה, אוהבת לסייע ולהתנדב, רוצה לכוון ולהדריך את אלו שמחוברים אליה בכדי להביא אותם למסלול הנכון והדרך הנכונה לחייהם.

תהילה ניחנה ביכולת כריזמה ושכנוע , היא תצליח להוציא תכונות אלו לפועל כאשר תעשה תהליך של חיזוק בטחון עצמי ויציאה ממקובעות. יש בה רגישות רבה, הכלה, ורגשניות יתר על המידה, אך כשמחוברת למטרות ועשייה, תוכל להתגבר על פחדיה ולממש את יכולת הניהול, העצמאות, ואת הצד המעשי שלה.

בעלת לב ענק יכולת התחדשות ועשיית שינוי, בנוסף היא בורכה במידת צניעות ועדינות, אך בתוך תוכה היא בעלת עוצמה גדולה. היא סקרנית מאד, מטבעה שואפת לדעת הכל ומידי, לפעמים מרגישה שיש לה תקיעות בחייה, אך דרך התבוננות פנימית וחיבור לרוגע ומידת הסבלנות תראה את השפע בחייה.

מאד מחוברת למשפחה דואגת, אוהבת, ונותנת הרבה מעצמה.

האתגרים של מי שנושאת את השם הזה: ביקורתיות , פטפטנות והתפזרות, עקשנות, עוקצנות, לעיתים מילים לא במקום ומעט כוחניות, חוסר שקט פנימי ופתיל קצר.

מומלץ לה להתחבר לשמחה, יצירתיות וסבלנות.

מבחינה מקצועית: יש בה כישרונות של הדרכה, הוראה, יכולת טיפול, יכולת יצירתית ויכולת שכנוע.

בזוגיות חשוב לה בן זוג חכם המאתגר אותה כל הזמן , ומשרה בטחון פיזי, חומרי ורגשי.

פסוק לשמירה ולשפע : תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מַעֲשֶׂיהָ.

איכות חיים

הרב יצחק פנגר

החוזק האמיתי של האדם לא נמדד ביכולתו לעמוד לבד

אלא ביכולתו לשלב ידיים עם אחרים

זוג צעיר התגורר דלת מול דלת עם זוג מבוגר. הגבר היה בסביבות גיל ה-80, והאישה הייתה צעירה ממנו בחמש שנים. הזוג הצעיר נהג לבקר את הזוג המבוגר, ובכל פעם הם הבחינו שהבעל מבקש מאשתו שתכין לו קפה, ושהאישה מביאה לו את צנצנת הקפה כדי שהוא יפתח עבורה את המכסה.

שבוע לאחר מכן, הזוג הצעיר הביא להם מתנות: לאישה - פותחן צנצנות אוניברסלי, שתוכל לפתוח את הצנצנות בעצמה, ולגבר - מכונת קפה קטנה.

שבוע לאחר מכן, כשהם נכנסו להגיד להם חג שמח, הם ראו ששום דבר לא השתנה: הבעל מבקש מאשתו קפה, והיא מביאה לו את הצנצנת, כדי שהוא יפתח לה. הזוג הצעיר היה מופתע... כשהם היו לבד עם הבעל, הם שאלו אותו מדוע הוא לא משתמש לבד במכונת הקפה, וכשהיו לבד עם האישה, הם שאלו אותה על פותחן הצנצנות. התשובות שלהם השאירו אותם פעורי פה...

הבעל ענה, "כן, ודאי שאני יכול להשתמש במכונת קפה. וכשאשתי לא פה, אני אכן עושה זאת. אך כשהיא באזור, אני מבקש זאת ממנה. אני רוצה לתת לה את ההרגשה שאני צריך אותה, ואיך שהיא עושה את הקפה, אין לה מתחרים. אני לא יכול בלעדיה. הרגשת ה"ביחד" הזו, שווה לי הכול".

האישה ענתה, "אני יכולה לפתוח את הצנצנת גם בלי הפותחן. אני נותנת לו לפתוח כדי שהוא ירגיש שהוא עדיין חזק יותר ממני, הוא ה'גבר' של הבית, ואני צריכה אותו כמו תמיד. תחושת הביחד הזו שווה לי הכול".

כמה פעמים אנחנו מנסים להיות עצמאיים, ולא להיעזר באחרים, רק כדי להראות כמה מוצלחים אנחנו. בלי לשים לב, אנו נותנים הרגשה לשני, שאנחנו נסתדר גם בלעדיו...

בחג הסוכות לוקחים ארבעה מינים, ואי אפשר בלי אף אחד מהם. גם אם יש לך אתרוג בשווי של 1200 ₪ - בלי ערבה קטנה, כל הסט הזה לא שווה הרבה.

הבה נחשיב כל אחד, וניתן לשני את ההרגשה הטובה, שאי אפשר בלעדיו - וכך נזכה כולנו לשמחת חג אמיתית.

את ספרו של הרב "לגימות של השראה" ניתן להשיג במשרדינו 2016*

תהילה לדוד מזמינה אתכן ל-5 ימים קסומים בצפון איטליה, עם נופים עוצרי נשימה, אגמים מרהיבים, עיירות ציוריות, אטרקציות, שופינג ואוכל כשר - והכול באווירה יהודית מוקפדת.

ונציה | מילאנו | אגם קומו | אגם גארדה | לימונה סול גארדה | הרי הדולומיטים

כשרות מהודרת!

צפון איטליה

לנשים ונערות

25-29.10 | ראשון - חמישי

מחיר מיוחד:
בהרשמה מוקדמת

המחיר כולל: טיסות · מלון · חצי פנסיון כשר · אטרקציות

דאגנו לכל הפרטים הקטנים כדי שאתן תוכלו פשוט להגיע וליהנות מחוויה מושלמת

לפרטים: 072-3912999

בנתיב הכשרות

הרב שמעון בלוקה שליט"א

כשרות מורכבת בתעשיית מזון מודרנית

מתי נדרשת התייעצות הלכתית ומתי התשובה נמצאת על האריזה?

בימי חג הסוכות אנו מנצלים את הזמן להרבות בתורה, במנוחה ובקשרי משפחה, זה הזמן לברר על שאלות ותשובות בכשרות, דע מה לשאול ואל תהיה בגדר שאינו יודע לשאול.

במשך שנים רבות אני מקבל מידי יום עשרות שיחות ופניות בשאלות הלכה וגם בכשרות ולפעמים אני ממש נבוך מהשאלות וכי מה אתם מצפים שהרב יענה.

לכן, ברצוני להסביר כיצד לשאול, מתי לשאול ומה לשאול. את הכשרות אנחנו קובעים, כל אחד מחליט על איזו כשרות הוא סומך ועל איזה לא, אם מספק אותו רמת כשרות של רבנות או דווקא רמת כשרות של בד"צ. לשאלת השואל, האם אני יכול לאכול בשר בכשרות רבנות חלק? מה השאלה?? הכשרות כתובה באופן ברור על המוצר, אם אתה אוכל רבנות - זה בסדר, ואם אתה אוכל רק בד"צ, אז רבנות זה לא בד"צ. מה מצפה השואל מהרב? וכן בשאלה על מוצר בכשרות בד"צ אם אפשר לסמוך? התשובה אם זה בד"צ שאתה רגיל לאכול זה בסדר ואם לא אין כאן שאלה.

השאלות שיש להתייעץ ולשאול רב שמומחה בענייני כשרות, על איזה כשרות אפשר לסמוך ועל מה לא, על מלון או אירוע או מוצר עם כשרות לא ברורה או מוכרת, אם אפשר לסמוך.

הכשרות מתחילה מרמה של מוצרים בכשרות רבנות, לפי הנהלים של הרבנות הראשית לישראל ועוברת לכל מחלקת כשרות שבכל עיר ועיר, הרב המקומי יכול להוסיף דרישות ולתת כשרות "רבנות מהדרין", עדיין רבנות מהדרין, אך לא בד"צ. להלכה גם רבנות זה כשר, הרי מספיק עד אחד שיעיד על הכשרות ורבנות זה מספיק אבל היום תעשיית המזון גדולה ומורכבת מאוד, הרבנות נותנת את המינימום הנדרש כדי שעם ישראל לא יכשל חלילה, הרבנות מהדרין מוסיפה יותר והבד"צ דורש הכל לכתחילה, שיעשה לפי כל הדעות ועל זה מפקחים יותר ומשלמים יותר כדי לקבל מוצר שנעשה לפי כל הדרישות ההלכתיות ויהיה לכתחילה לפי הלכה.

ההבדל בין בדצ"ים, שיש המקפידים יותר ויש גם פחות וכאן זה שיודע לשאול..

פינת הבריאות

הרב ד"ר אור בן עוזיאל
מומחה ברפואה טבעית

אם הגוף יכול להשתקם מנזקי העישון?

השפעות העישון על התא, כלי הדם ומנגנוני הריפוי הטבעיים

עשן הטבק מכיל למעלה מ-7,000 תרכובות כימיות, מתוכן מאות רעלנים ועשרות חומרים מסרטנים. מעבר לפגיעה המוכרת בריאות, נקודת המבט ההוליסטית והביולוגית רואה בעישון גורם המייצר עקה חמצונית מתמשכת, פוגע בנשימה התאית ומשתק את מנגנוני הניקוי וההתחדשות הטבעיים של הגוף.

עקה חמצונית ושחיקת מאגרי ההגנה: בכל שאיפה חודרים לגוף מיליארדי רדיקלים חופשיים התוקפים את קרומי התאים וה□□□-. כדי להתמודד עם המתקפה, הגוף נאלץ לכלות במהירות את מאגרי נוגדי החמצון החיוניים לו:

דלדול ויטמין □ ונוגדי חמצון: מעשנים מאבדים כמויות עצומות של ויטמין □ החיוני לייצור קולגן, לגמישות העור ולתפקוד מערכת החיסון.

שחיקת הגלוטתיון: נוגד החמצון הראשי בכבד נשחק בניסיון לנטרל רעלים, מה שפוגע ביכולת הכבד לפרק פסולת מטבולית יומיומית.

פגיעה באנדותל ובמיקרו-סירקולציה : הניקוטין והפחמן החד-חמצני פוגעים ישירות בשכבת האנדותל המרפדת את כלי הדם:

היצרות כלי דם נימיים: כיווץ מתמיד של כלי הדם הזעירים מונע אספקת חמצן וחומרי הזנה חיוניים לאיברים הפנימיים, לעור, לעיניים ולאוזן הפנימית.

האצת תהליכי טרשת: הפגיעה בדפנות כלי הדם מעודדת שקיעת שומנים, מעלה את צמיגות הדם ומגבירה באופן חד את הסיכון לקרישי דם, מחלות לב ואירועים מוחיים.

שיתוק מערכת ההגנה הריאתית והעמסת מתכות כבדות

שיתוק הריסים: העשן משתק את שערות המיקרו בריריות דרכי הנשימה, האחראיות על פינוי ליחה, אבק ומזהמים. התוצאה היא הצטברות ליחה כרונית ודלקות חוזרות.

חדירת מתכות כבדות: עשן הטבק מהווה מקור לחשיפה לקדמיום, עופרת וארסן, מתכות המצטברות ברקמות, מעכבות פעילות אנזימטית ומעמיסות על הכליות ומערכת העצבים.

הפוטנציאל לשיקום והתחדשות: למרות הנזק המצטבר, לגוף קיימת יכולת מופלאה לריפוי עצמי. תוך 20 דקות מרגע הפסקת העישון בדרך כלל לחץ הדם מתחיל להתאזן. בתוך כמה ימים רמות החמצן בדם חוזרות לרמתן התקינה, ולאורך זמן, בשילוב תזונה עשירה בנוגדי חמצון, תמיכה פיטותרפית לניקוי רעלים ופעילות גופנית, רקמות הריאה ומערכת כלי הדם מתנקות ומשתקמות באופן הדרגתי ועמוק.

לייעוץ טלפוני עם הד"ר
חייגו: 072-3911999

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת

רבקה בת מנצור וסלימאן בן מנצור וכל משפחתם | חיים בן מעודה וסלמה רם | יואב בן סליחה | ליאור בן ויולט | אשרת בת ביביג'אן | שי שבתאי בן אהובה | נעמה בת אהובה | פרידה בת אשרת | שמעון בן סינור אשרת בת סנואי | דוד חי בר איטו | מזל בת איטו | גרציה חיה בת אסתר | מרים בת אסתר | יגאל בן זולה ור' עטיה | משה בן סאלם הלל

לפרי בטן - זרע בר קיימא

תהילה ליאת בת אורית | דוד בן אילנה

אימון אישי בזווית יהודית

רחל בן עוזיאל - פסיכותרפיסטית ומאמנת אישית

לצאת מהמבצר: הסוד לשמחה אמיתית

איך מורידים את חומות הדאגה ומוצאים ביטחון תחת הסכך?

אנו בימים של מעבר פלאי וחד מקולות התפילה והתחנונים של ראש השנה, אל רגעי הנעילה של יום הכיפורים בלב שבור וטהור, והנה אנו נקראים אל תוך ים של שמחה פורצת גבולות. התורה מצווה אותנו על חג הסוכות: "וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ... וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ". חג הסוכות הינו זמן שמחתנו, ודווקא כאן עולה השאלה הגדולה: כיצד מצווים על הלב לשמוח? כיצד ניתן להפוך רגש חמקמק ועדין כל כך לחובה? כיצד ניתן להזיז לצד מחשבות של דאגה ולהפוך אותם לרגעים שמחים ושלווים?

הסוד טמון במעשה הפשוט, המפתיע והבלתי נתפס של חג הסוכות - היציאה מן הבית. האדם מצוּוה לעזוב את דירת הקבע שלו, את קירות הבטון הבטוחים, את המנעולים, המזגנים והנוחות המוכרת, ולצאת אל דירת עראי. הוא בונה מבנה רעוע עם דפנות קלות וסכך עשוי ענפים, שדרכו ניתן לראות את הכוכבים בלילה ואת קרני השמש המסתננות ביום. במבט שטחי, זוהי פעולה הפוכה לכל הגיון אנושי של ביטחון ושלווה. האדם עמל כל חייו לבנות מבצרים סביב עצמו, להקיף את חייו בביטחונות, בביטוחים ובחומות שיגנו עליו מפני חוסר הוודאות של המציאות. והנה בא חג הסוכות ואומר: כדי לגלות שמחת אמת, עליך לצאת החוצה.

התובנה הזו רומזת על אחת האשליות הגדולות שאנו חיים בה : המחשבה ששמחה תלויה ביציבות חומרית, בצבירת נכסים ובשליטה מוחלטת בעתיד. רוב הדאגות, החרדות והמועקות הממלאות את הלב נובעות מהפחד המתמיד לאבד את מה שיש לנו, או מהמרדף הבלתי פוסק אחר מה שחסר לנו. כשאנו יושבים בסוכה השברירית, הרועדת לעיתים בכל משב רוח מצוי, אנו מגלים לפתע את שחרורו המופלא של האמון הפשוט. אנו מבינים ששום קיר בטון ושום תקרה עבה אינם אלה ששומרים עלינו באמת. תחת הסכך הדק, אנו מוסרים את עצמנו אל "צילא דמהימנותא" - צל האמונה השלמה בבורא יתברך.

זוהי שמחה שנולדת מתוך ענווה ופשטות. כשאדם מבין שאינו זקוק לארמונות כדי לחוש שלם, כשהוא מגלה שניתן לשבת תחת ענפי תמרים ועצי ערבה ולהרגיש כמו בן מלך - הלב נפתח. אין מדובר בשמחה של הוללות, צחוק קל דעת או שכחה מטרדות העולם. זוהי שמחה עמוקה ורוויית הוד של מי שיודע שהוא אף פעם אינו לבד. ענני הכבוד שהקיפו את אבותינו במדבר השמם חוזרים ומקיפים כל יהודי שנכנס אל הסוכה, ומזכירים לנו שההשגחה עוטפת אותנו מכל עברינו, שומרת על נשמתנו ומאירה את דרכינו.

הרובד הנוסף של שמחת החג מתגלה במצוות ארבעת המינים. אנו נוטלים לידינו את האתרוג שיש בו טעם וריח, את הלולב שיש בו טעם ואין בו ריח, את ההדס שיש בו ריח ואין בו טעם, ואת הערבה שאין בה לא טעם ולא ריח. חז"ל לימדונו כי ארבעת המינים הללו מייצגים את כל חלקי עם ישראל - מן המושלמים בתורה ובמעשים טובים, ועד לאלה שנראים חסרי כל זכות ומעש. והנה, התורה מלמדת שאין אפשרות לקיים את המצווה ולברך עליה אלא אם כן כולם מאוגדים יחד, באגודה אחת, כשהם נוגעים זה בזה ומחבקים זה את זה.

שמחה אמיתית אינה יכולה להיות בודדה ומנותקת. אי אפשר לשמוח לבד, מתוך התנשאות או הסתגרות בדל"ת אמות של שלמות אישית. השמחה השלמה מתרחשת כאשר הלב מתרחב לכלול בתוכו את האחר, כאשר האתרוג אינו מתגאה על הערבה, וכאשר הערבה אינה מתביישת במקומה אלא מרגישה רצויה, שייכת ואהובה. המגע הזה בין כל חלקי העם, החיבור בין השונים והקבלה של כל נפש באשר היא, הם אלה שמזרימים בתוכנו את תמצית החיים והשמחה. שמחה כזו הופכת לכוח מרפא, הממוסס את המחיצות שבינינו ומאחד את כולנו למשפחה אחת תחת קורת גג אלוקית אחת.

בימי חג הסוכות, כאשר אנו ישובים בסוכה וקולות השירה בוקעים מבין הדפנות, הלב מתמלא בהכרת תודה על עצם החיים, על הנשימה, על הקשר הנצחי שלנו עם בורא עולם ועם אחינו. זוהי שמחה שמלווה אותנו גם כשנצא מן הסוכה ונחזור אל בתי הקבע שלנו. היא מלמדת אותנו שאפשר לקחת את התמימות, את האמונה ואת תחושת החיבוק האלוקי לתוך כל ימות החול של השנה כולה. הבה נפתח את ליבנו אל השמחה הזו, נשיל מעלינו את כבלי הדאגה והפחד, נשב בצל האמונה ונאפשר לשמחת החג לטהר, לרפא ולמלא אותנו באור של שלום, חיבור ותקווה. חג שמח.

עם סגולה

סגולות ובקשות

אל תפרקו את הסוכה לפני שתקראו את זה

אוסף מנהגים וסגולות שכדאי להכיר ולשמור

הידור במצוות סוכה הוא סגולה אריכות ימים, יש נוהגים לנשק את קירות הסוכה שהם כנגד מידת הרחמים, נהגו לתלות בסוכה שמן זית ולהשאירו עד סוף החג כדי שישאב את קדושת האושפיזין . סגולות שאסור לפספס:

* נהגו ללמוד מסכת סוכה.

*נהגו לתלות בסוכה שמן זית ולהשאירו עד סוף החג כדי שישאב את קדושת האושפיזין. לאחר מכן, בשמן זה סגולה עצומה להדליק נרות חנוכה.

* נהגו לתלות בסוכה שני בקבוקי יין - כאשר מהבקבוק האחד ישתו בפורים, ומהשני - בפסח (ויש להיזהר שלא יגע בו חמץ).

* נהגו לתלות חיטה ושעורה עד סוף החג ולאחר מכן להשתמש בהן לחמין של שבת.

* נהגו לתלות רימונים, סגולה לזרע בר קיימא.

* יש הנוהגים לתלות אתרוגים ולאחר סוכות לעשות מהם ריבה ולהשתמש בה בט"ו בשבט - סגולה לזרע של קיימא וללידה קלה.

* יש נוהגים לתלות צנצנת של דבש ולהשתמש בה בחג שבועות, כענין שנאמר: "דבש וחלב תחת לשונך" (שיר השירים).

* נהגו לתלות בסוכה תפוחים ולאחר סוכות לאכול אותם, סגולה לרפואה שלמה.

* מובא בספרים כי על ידי מצות סוכה זוכה האדם להשגת הדעת, כמו שנאמר: "למען ידעו דורותיכם" והכוונה היא שע"י הדעת יבין כיצד עליו לעבוד את הבורא יתברך.

* כתבו תלמידי הבעש"ט זצ"ל שמחג הסוכות אנו שואבים שמחה לכל השנה כולה, שהרי חג הסוכות הוא "חג שמחתנו".

* עוד מובא בספרים כי ע"י מצות ישיבה בסוכה מושך האדם ברכה וקדושה לדירה שלו לכל השנה.

* סגולה להניח את הלולב קשור עם ההדס והערבה על גבי פתח החדר שיישן בו, ולהשאירם מונחים שם עד ערב פסח, ובערב פסח משליכים אותם במדורת שריפת החמץ ובתנור של אפיית המצות.

*בספר "סדר היום" כתב לשמור במקום מיוחד בבית כל ארבעת המינים שבירכו עליהם, ולא לזורקם ח"ו, וזו סגולה להינצל מכל צרה.

* סגולה נפלאה לקנות ארבעת המינים יפים. מובא בספרים כי מי שעושה כן זוכה לחיי עוה"ב לו ולבניו - בתנאי שאינו עושה כן לשם גאוה.

חנוך לנער

הרב ישועה עטייה

אף אחד לא יעשה זאת במקומי

על חינוך לעצמאות ובחירה חופשית

חז"ל אומרים: מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו. בבית המקדש הייתה שמחה עצומה, עם כלי נגינה, אבוקות של אור, ריקודים ושירה. המשנה במסכת סוכה מספרת דבר נפלא: הילדים לא היו רק צופים מן הצד בשמחה, אלא הם היו שותפים פעילים, הם השקיעו, הכינו את האבוקות והשתתפו בהדלקתן. ארבעה נערים מפרחי כהונה אחזו בידיהם כדים מלאים שמן, והם אלו שהטילו את השמן לתוך הספלים.

ולכאורה, יש לשאול: לשם מה היו הילדים צריכים להיות חלק מרכזי בכל העניין הזה? הרי המבוגרים יכלו לעשות הכול לבד, והילדים יכלו לעמוד מן הצד ולהסתכל בהתפעלות?

אלא, חז"ל מלמדים אותנו כאן שיעור יסודי בחינוך: ילד לא מתחנך רק ממה שהוא רואה ושומע, ילד מתחנך גם ובעיקר ממה שהוא חווה!

אם אתה רוצה שהילד יאהב את התורה, אל תסתפק בלומר לו שהתורה חשובה. תן לו להרגיש אותה. אם אתה רוצה שהוא יאהב מצוות, אל תהפוך אותן לרשימת חובות, תן לו להשתתף בעשיה. אם אתה רוצה שהוא יאהב את בית הכנסת, תן לו תפקיד. אם אתה רוצה שהוא יאהב את השבת, תן לו להכין משהו מיוחד לכבודה, אם אתה רוצה שהוא יאהב את חג הסוכות, תן לו לבנות, לקשט, לתלות, לבחור ולקנות בעצמו את ארבעת המינים. מכל מצווה ומכל מנהג תעשה טקס שלם!

כאשר הילד שותף פעיל, הוא מרגיש מחובר ושייך, שמחת המצווה נחקקת בעצמותיו. כמה יפה לשמוע ילד שאומר בגאווה של מצווה: אני בניתי את הסוכה, אני תליתי את הקישוטים, אני קניתי בעצמי את ארבעת המינים.

ילד עלול לשכוח הרבה מן המילים שאמרנו לו, אבל הוא לעולם לא ישכח את הרגש, את התחושה ואת החום שחווה בבית, כשהייתה שם שמחה אמיתית. וזהו הרובד העמוק ביותר בשמחת בית השואבה: הילדים לא רק ראו את השמחה מרחוק, אלא הם היו הלב הפועם שלה.

פנה אלי לאחרונה אב ושח לי את כאבו: הילדים שלי לא מגיעים ולא יושבים אתנו בשולחן שבת, כל שבת זה סיפור בפני עצמו. אמרתי לו: תחבר אותם לשבת דרך האחריות והשותפות, תן להם חלק פעיל בהכנות. תן לילד אחד לקנות 'עונג שבת', תן לילד שני להיות אחראי על עריכת השולחן וסידור מקומות הישיבה, תן לילד שלישי לעזור בהכנת עוגה או סלט לשבת, וכו'.

ברגע שהילד שותף ביצירה, הוא שותף גם בשמחה, ברגע שהוא שותף בשמחה, היא הופכת לחלק ממנו ממש, והבית כולו הופך להיות חוויה משותפת ומוארת! "ותן חלקנו בתורתך"!

חוויה בלתי נשכחת ברמה גבוהה ובכשרות מהודרת
29.11-3.12 5 ימים של ארוח במלון 4 כוכבים ★ ★ ★ ★

- ביקור בציון רבי מנחם מנדל מרמינוב זצ"ל
- רבי אלימלך מלז'ענסק
- החוזה מלובלין
- סיור ברובע העתיק
- שופינג בפריימרק ואטרקציות בזקפונה

מחיר מיוחד למהירי החלטה

לפרטים: 072-3912999

תנו להם כוח לנצח!

“אמרו ישראל לפני הקב”ה:
ריבונו של עולם, רוצים אנו
ליגע בתורה יומם ולילה,
אבל אין לנו פנאי.
אמר להם הקדוש ברוך הוא:
קיימו מצות תפילין,
ומעלה אני עליכם כאילו
אתם יגעים בתורה
יומם ולילה”

**מדרש תהילים שוחר טוב, מזמור א' סימן ח'*

יהודים יקרים, בואו נתאחד ונדאג לחיילנו היקרים שמתחזקים ומבקשים תפילין בתרומתכם נוכל להעניק להם תפילין שילוו אותם בכל יום, בבסיס ובשטח.

יש לך תפילין ללא שימוש?
מחליף את התפילין הישנות שלך לחדשות?
תן להן להמשיך הלאה.

אנחנו, בארגון תהילה לדוד, בודקים את התפילין משפצים ומעבירים לחיילים שמחכים.

יחד נוסיף עוד זכויות ונעטוף את חיילינו באהבה!

כל תרומה תתקבל בברכה.

מתקשרים
ותורמים עכשיו!
☎ **072-3911999**

יעל ציון

רשות לשמוח

כך תמצאי משמעות בתוך הכאב והתקווה

חג הסוכות מזמין אותנו לצאת מהבית היציב והמוכר ולהיכנס דווקא אל סוכה ארעית. קירות פשוטים, סכך מעל הראש, רוח שנכנסת מהצדדים - ובתוך כל זה התורה מצווה עלינו: "וְשָׂמַחְתָּ בְּחַגֶּךָ".

אולי יש כאן מסר עמוק במיוחד עבורנו, הנשים.

אנחנו רגילות לחשוב שנוכל לשמוח רק כשנסיים הכול: כשהבית יהיה מסודר, כשהילדים יהיו רגועים, כשהמצב הכלכלי ישתפר, כשהדאגה תחלוף וכשהחיים ייראו בדיוק כפי שתכננו.

אבל הסוכה מלמדת אותנו שהשמחה אינה תלויה בשלמות. אפשר לשמוח גם כשהקירות אינם חזקים, גם כשהרוח נושבת וגם כשלא הכול נמצא בשליטתנו. כי הביטחון האמיתי שלנו אינו בקירות הבית, אלא בבורא עולם שעוטף אותנו באהבה.

ואז מגיע שמחת תורה.

ספר התורה סגור, ובכל זאת עם ישראל כולו שמח, שר ורוקד לכבודה של התורה. לא בוחנים אותנו כמה למדנו, כמה ידענו וכמה הספקנו. ברגע הזה אנחנו פשוט שמחות על עצם הזכות להיות מחוברות לתורה הקדושה.

איזה חיזוק גדול יש כאן: בורא עולם אינו אוהב אותנו רק בזכות ההספקים שלנו. לא לפי כמה הספקנו לבשל, לנקות, לעבוד או להתפלל. הוא שמח בנו מעצם היותנו בנותיו.

אישה יקרה, בחגים האלה תני לעצמך רשות לשמוח. לא אחרי שהכול יסתדר - אלא עכשיו. גם אם עברת שנה מורכבת, גם אם יש בלבך תפילות שעדיין מחכות לתשובה וגם אם את עדיין בדרך.

היכנסי לסוכה עם כל מה שאת נושאת בלב. שמחי בשמחת תורה עם החלומות, הדמעות והתקוות שלך. השמחה אינה מתעלמת מן הכאב; היא מזכירה שיש מי שמחזיק אותך גם בתוכו.

סוכות ושמחת תורה מלמדים אותנו שאיננו צריכות חיים מושלמים כדי להרגיש עטופות. לפעמים דווקא כשהקירות ארעיים וספר התורה סגור – הלב נפתח, האמונה מתחזקת והשמחה הופכת לתפילה הגדולה ביותר.

הרב מרדכי חזיזה

משפט ברחמים

הקב"ה דן אותנו לפי דורנו

בפסוק בירמיהו (לב, יט) נאמר: "גדול העצה ורב העליליה, אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם, לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו".

רבי מאיר שמחה הכהן, בעל ה"משך חכמה", כותב בביאורו על הפסוק: "...כי לשפוט איש פרטי ויחידי אינו דומה מי שהוא במקום צדיקים למקום רשעים, וכן הזמנים אינו דומה, כי הרבה נתפעל האדם מהליכות זולתו והרגשת התבל בצדק ומשפט, עד כי ברבות הימים גם האדם אינו מרגיש על אשר עשו מסילות בלבבו... לכן אמר אשר עיניך פקוחות על כל דרכי בני אדם, בכלל הליכות הזמן והמקום, כשתבוא במשפט לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו, כי לא תדין האדם הפרטי רק בהשקיף על כל דרכי בני האדם בכלל בערך הזמן והמקום".

הקב"ה הוא א-ל רחום וחנון. אילו היה הקב"ה דן את האדם בהשוואה למעלות ולמדרגות המרוממות והקדושות של דורות שקדמו לו, לא היה לו סיכוי לעמוד בדין.

כאשר הקב"ה דן את האדם, הוא מביט "על כל דרכי בני אדם" - על המושגים הרוחניים של בני הדור ועל אמות המידה שמכיר האדם, כי מהם הוא מושפע, בין אם ירצה ובין אם לא ירצה.

בדברים אלו נוכל למצוא תשובה ניצחת ליצר הרע, שמנסה תמיד לייאש את האדם ולהזכיר לו את כל החטאים, שנכשל בהם שוב ושוב, ואת כל הניסיונות שלא הצליח לעמוד בהם.

אחת מתחבולותיו של היצר היא ללחוש באוזני האדם, אין לה' שום חפץ בך, עם כל הלכלוך והזוהמה שהינך שקוע בהם... מי אתה בכלל, יצור קטן ושפל שכמוך...

הטענה הזו היא שקרית, משום שדווקא הניסיונות הנוראים שמקיפים אותנו, דווקא גלי הטומאה השוצפים לעברנו תמיד - הם סיבה ללמד עלינו זכות לפני בורא עולם.

לא ניתן ליצר הרע לייאש אותנו. גם אם ח"ו נפלנו, בעזרת ה' נקום!

נזכור כמה אהבה רוחש הקב"ה לברואיו המחפשים את קרבתו - ובפרט בדור שאותם אנשים עומדים מול ניסיונות קשים מאד - וכמה יקרה וחשובה בעיניו כל התקדמות והצלחה שלהם, אף אם היא קטנה ומועטה לעומת הישגי ענקי הרוח שקדמו להם!

תפקידנו כהורים לחפש את הנקודות הטובות בילדים לשבחם ולהעצימם.

ככל שהילד ירגיש שהוא חשוב אהוב ומוצלח כך הוא יצלח את כל הקשיים ויעלה מעלה מעלה.

מדברות מהלב
הגיע הזמן לתת מקום בבית לנשמה!
הזמיני עכשיו חוג בית מרגש וסוחף
עם יעל ציון
ומבחר רבניות הארגון
חייגי עכשיו | 072-3911999

לבחור נכון!
הספרים המוכרים והאהובים
של הרב
מרדכי חזיזה
ניתן להשיג אצלינו
072-3911999

היד ה' תקצר?

סיפר יהודי תושב בורו פארק שבארצות הברית

באחד הימים שהגעתי להתפלל בבית הכנסת המפורסם "שומרי שבת" בבורו פארק ניגש אלי יהודי שהציג את עצמו כאורח מארץ ישראל. הוא הראה לי צ'ק בסכום מכובד מאוד ושאל אותי אם אני מכיר את בעל הצ'ק.

אמרתי לו בוודאי שאני מכיר, הוא גביר נכבד, הוא גר כאן סמוך אבל כפי שאני יודע הוא לא מחלק סכומים גבוהים כמו הסכום שכתוב בצ'ק.

שאלתי את היהודי מארץ ישראל: איך הגיע הצ'ק לידך?

כאן מספר היהודי סיפור שנשמע כמעט דמיוני.

הוא מספר: אני גר בארץ ישראל, נקלעתי לחובות כבדים. בלית ברירה כשאנשים התדפקו על דלת ביתי יום יום, החלטתי לבוא לכאן לארצות הברית לאסוף כסף כדי שיהיה לי מה להאכיל את משפחתי וגם לשלם את חובותיי. אני כבר מסתובב כאן שבועיים ובקושי כיסיתי את עלות כרטיס הטיסה. בפרט היום, שאפילו פרוטה אחת לא הצלחתי לאסוף, הגעתי ממש לסף ייאוש. מצד אחד אני לא יכול לחזור הביתה בלי סכום נכבד, ומצד שני אני לא יכול להישאר כאן בארצות הברית לצמיתות, השארתי בארץ ישראל משפחה שממתינה לי.

כשהסתובבתי ככה מיואש בלי לדעת כיצד אני יוצא מהסבך, עלתה בי המחשבה: וכי אתה לבד כאן בעולם? הלא יש לך אבא שבשמים, היד ה' תקצר?

עד מהרה החלטתי לשפוך את שיחתי לפני ה' יתברך. הגעתי לכאן לבית הכנסת והתחלתי להתכונן לתפילת ערבית. התחלתי בתפילה והרגשתי ממש התעלות כמו בתפילת נעילה של יום כיפור. באמצע ברכות קריאת שמע דופק לי יהודי על הגב. אפילו לא הסתובבתי לראות מי זה, הייתי כולי שקוע בתפילה. התפללתי שמונה עשרה כמו שלא התפללתי מעולם, התחננתי לה' ואמרתי רק אתה יכול להושיע אותי, אין אחר עוד מבלעדיך. ככה התפללתי והתפללתי עד שנפלה לי אבן מהלב.

לאחר התפילה שפשפתי את עיניי אם אני רואה טוב. ליד הסידור היה מונח הצ'ק הזה עם סכום עצום, אותו תכננתי לאסוף כל זמן שהותי כאן בארה"ב, כך סיים היהודי את סיפורו.

אז אמרתי לו: אני מכיר את אותו גביר היטב, הוא אדם שפוי לחלוטין, נותן צדקה בנדיבות, אבל מעשה כזה לא מתאים לו בכלל. רציתי לברר את העניין, עליתי לביתו של הגביר ושאלתי אותו: אתה מכיר את יהודי פלוני? הוא אמר לא, ושאל למה אני מתעניין. אמרתי לו פשוט, ראיתי שיש לו צ'ק ביד עם סכום עצום ממך, ורציתי לברר את הפרטים על הצ'ק הזה.

כשהגביר שמע את הפרטים הוא החוויר כסיד, וידו החלה לרעוד. שאלתי אותו מה קרה, והוא סיפר לי כך:

הגעתי להתפלל תפילת ערבית בבית הכנסת שומרי שבת, וראיתי אותו עומד לו בצד ומתפלל. תיכף עלתה בליבי מחשבה שהיהודי הזה לפי המראה שלו בא מארץ ישראל לאסוף כסף, ומסתמא הוא השאיר משפחה עם ילדים שם בארץ. משום מה המשיכו מחשבותיי להפליג בנושא, דמיינתי לעצמי איך הוא מתגעגע למשפחתו, אבל ההכרח לא יגונה והוא נשאר כאן בבורו פארק ולפי מראהו כנראה שהוא הצליח לאסוף סכום כסף מועט והוא מסתמא שבור ורצוץ מכך, ומי יודע מה יהיה כשיחזור לביתו ויראה לרעייתו את הסכום הקטן שהצליח לאסוף.

רחמיי נכמרו כל כך על אותו אדם, עד שלא התאפקתי ודפקתי על הכתף שלו ושאלתי אותו: אתה מארץ ישראל? אבל הוא לא השיב לי.

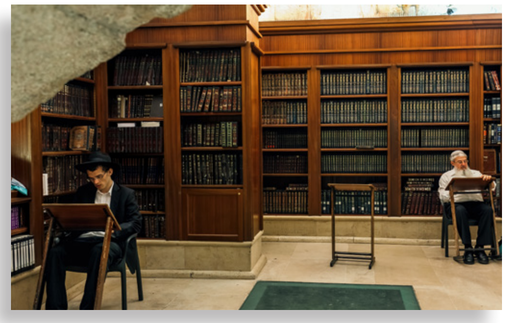

החלטתי לכתוב לו צ'ק ולהניח לו על השולחן. לאחר כתיבת הצ'ק התחלתי להתבונן במעשה שעשיתי ונדהמתי מעצמי: רגע, מי אמר שבכלל הוא יהודי מארץ ישראל? מי החליט שהוא עני? אולי בכלל אין לו משפחה וילדים?

מרוב בושה וחרטה על פזיזותי, ברחתי משם והחלטתי להתפלל ערבית במקום אחר, וכעת כשאתה מזכיר לי את המאורע אני שוב מתמלא בושה על פזיזותי.

עכשיו כמובן שמחתי לספר לו מי היהודי שקיבל ממנו את הצ'ק וכיצד הוא זכה להיות השליח של הקב"ה לענות לתפילתו של אותו יהודי שהייתה מעומק הלב.

פותחים דף חדש
לקראת השנה החדשה!
מעמד קדוש להסרת חסימות וקללות
בראשות המקובל הרב יוסף בן שמואל שליט"א
התרת נדרים וקללות | פדיון נפש
והסרת עין הרע בעופרת
לפרטים ומסירת שמות חייגו
072-3911999

תפזורת לחג הסוכות

מצאו את המילים הבאות בתפזורת:

סוכות, אתרוג, לולב, הדס, ערבה, קישוטים, חול המועד, אושפיזין, ושמחת בחגך,הושענא, הקפות, שמחת תורה

ת	כ	ג	ח	ב	ת	ח	מ	ש	ו
ס	ו	ד	ע	ו	מ	ה	ל	ו	ח
נ	ו	כ	ג	ו	ע	ע	ר	ב	ה
י	מ	כ	ו	מ	ה	ל	ו	ח	ר
ז	י	ד	ר	ס	ט	מ	א	ל	ו
י	ט	א	ת	ו	י	נ	ת	ו	ת
פ	ו	ו	א	ו	ע	ש	ר	ל	ת
ש	ש	ס	ק	ש	י	ת	ו	ב	ח
ו	י	ד	ו	ג	ל	ו	ל	ה	מ
א	ק	ה	ק	פ	ו	ת	ע	ר	ש

שרשרת של אמונה

מִדֵּי שַׁבָּת גָּדְשָׁה אֶת שֻׁלְחָנוֹ שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב בְּמֶזִ'יבּוּז' עֵדָה שֶׁל אוֹרְחִים פְּשׁוּטִים: חַקְלָאִים וּבַעֲלֵי מְלָאכָה. הַבַּעְשְׁ"ט נָהַג לְהַעֲנִיק לָהֶם יַחַס חָם וּמְקָרֵב, דָּבָר שֶׁעוֹרֵר פְּלִיאָה אֵצֶל תַּלְמִידָיו הַקְּרוֹבִים, הַ'חַבְרַיָּא קַדִּישָׁא'.

בִּסְעוּדַת יוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁנִּשְׁמְרָה לַתַּלְמִידִים בִּלְבַד, הִרְהֲרוּ כַּמָּה מֵהֶם בְּלִבָּם: מַדּוּעַ מַקְדִּישׁ רַבָּם הַקָּדוֹשׁ תְּשׂוּמֶת לֵב כֹּה רַבָּה לַאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים שֶׁאֵינָם מְבִינִים בְּעֹמֶק הַתּוֹרָה, בִּמְקוֹם לָשֶׁבֶת עִמָּם וּלְלַמְּדָם חֲסִידוּת?

הַבַּעַשְׁ"ט, שֶׁחָשׁ בְּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם, הִשְׁתִּיק אֶת הַשִּׁירָה וְאָמַר בִּדְבֵקוּת: "בְּמָקוֹם שֶׁבַּעֲלֵי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים, צַדִּיקִים גְּמוּרִים אֵינָם עוֹמְדִים. עֲבוֹדָתָם שֶׁל הַיְּהוּדִים הַפְּשׁוּטִים נוֹבַעַת מֵהַכְנָעָה וְשִׁפְלוּת, לְלֹא שׁוּם גַּאֲוָה". לְאַחַר מִכֵּן, הוֹרָה לְתַלְמִידָיו לְשַׁלֵּב יָדַיִם בְּשַׁרְשֶׁרֶת, לְהַנִּיחַ יָד אִישׁ יָמִין עַל כֶּתֶף רֵעֵהוּ, וְלַעֲצֹם אֶת עֵינֵיהֶם. הַבַּעְשְׁ"ט הִנִּיחַ אֶת יָדָיו עַל כִּתְפֵי הַתַּלְמִידִים שֶׁלְּצִדּוֹ.

לְפֶתַע, שָׁמְעוּ הַתַּלְמִידִים קוֹלוֹת שִׁירָה וְתַחֲנוּנִים מֻפְלָאִים וּמְעוֹרְרֵי לֵב שֶׁל יְהוּדִים הַזּוֹעֲקִים פְּסוּקֵי תְהִלִּים בְּהִשְׁתַּפְּכוּת הַנֶּפֶשׁ וּבִתְמִימוּת גְּמוּרָה. הַקּוֹלוֹת הָיוּ כֹּה מְתוּקִים, עַד שֶׁדְּמָעוֹת הִתְרַגְּשׁוּת זָלְגוּ מֵעֵינֵי הַתַּלְמִידִים, וְהֵם הִשְׁתַּקְּקוּ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם בְּטָהֳרָה כָּזוֹ.

כְּשֶׁפָּקְחוּ אֶת עֵינֵיהֶם בְּהוֹרָאַת הַבַּעְשְׁ"ט, פָּסְקוּ הַקּוֹלוֹת. הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הִבִּיט בָּהֶם וְאָמַר: "הַקּוֹלוֹת הַנִּפְלָאִים שֶׁשְּׁמַעְתֶּם הֵם אוֹתָם יְהוּדִים פְּשׁוּטִים, הַנִּמְצָאִים כָּעֵת בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְאוֹמְרִים תְּהִלִּים מִקֶּרֶב לֵב. אִם אָנוּ מִתְרַגְּשִׁים כָּךְ מֵאֲמִירָתָם, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְיַקֵּר אֶת עֲבוֹדָתָם הַתְּמִימָה. זִכְרוּ תָּמִיד לְהַבִּיט כָּךְ עַל כָּל יְהוּדִי וְלִלְמֹד מִמַּעֲלוֹתָיו".

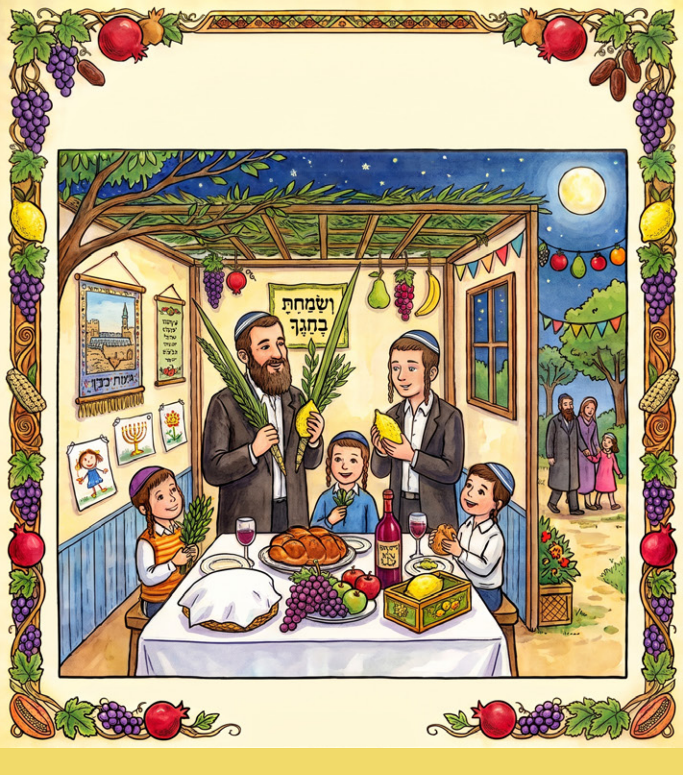

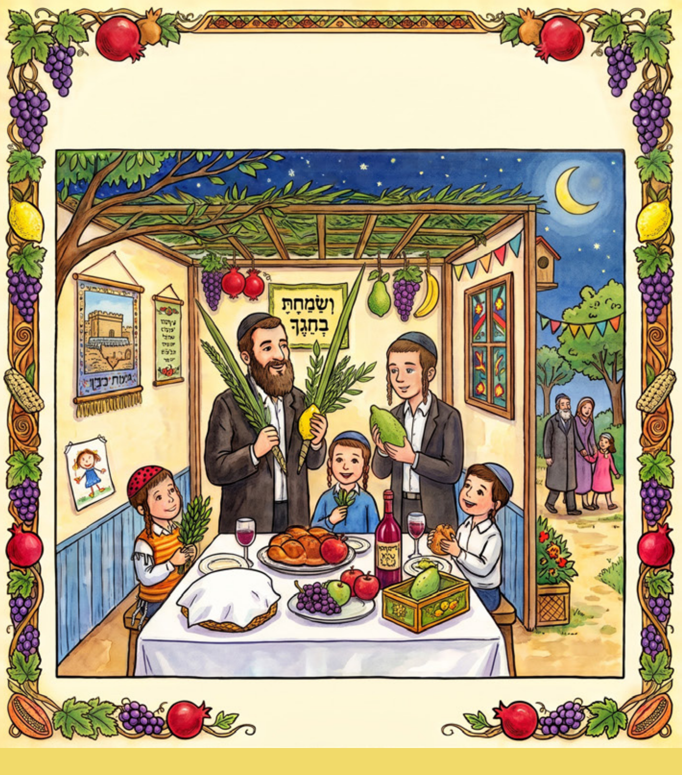

הגזירה שהופרה

פרק י"ב

תקציר הפרק הקודם:

הכומר יוצא למפגש עם המלך, טדאוס, עוזרו הכסיל,
מספר על כך ליאן העגלון

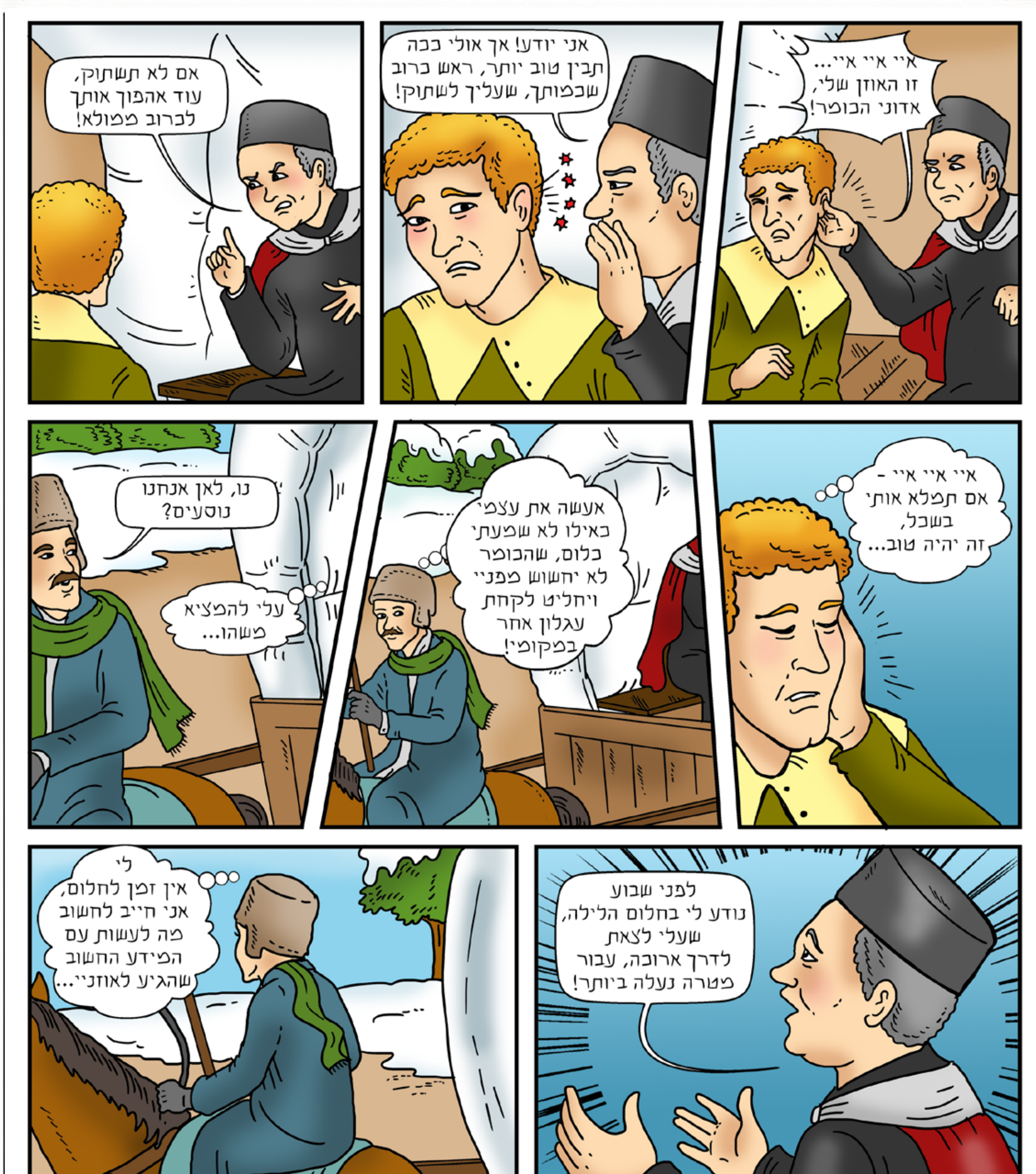
איי איי איי... זו האוזן שלי, אדוני הכומר!
אני יודע! אך אולי ככה תבין טוב יותר, ראש כרוב שכמותך, שעליך לשתוק!
אם לא תשתוק, עוד אהפוך אותך לכרוב ממולא!
איי איי איי - אם תפלא אותי בשכל, זה יהיה טוב...
אעשה את עצמי כאילו לא שמעתי כלום, שהכומר לא יחשוש מפני ויחליט לקחת עגלון אחר במקומי!
נו, לאן אנחנו נוסעים?
עלי להמציא משהו...
לפני שבוע נודע לי בחלום הלילה, שעלי לצאת לדרך ארוכה, עבור מטרה נעלה ביותר!
לי אין זמן לחלום, אני חייב לחשוב מה לעשות עם המידע החשוב שהגיע לאוזניי...

המרכז העולמי
תהילה לדוד
Tehila Le David King David of Israel World Center

שבת ויינפש

במלון ניר עציון

פרשת וירא | כ׳ חשוון | 31.10

בהשתתפות: הרב **מרדכי לוי** שליט"א | הפייטן **יחיאל צפדיה** | משמח הלבבות הרב **שמעון פרץ** שליט"א

לפרטים: 072-3912999